

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
П-9 У 25036/20
Дана 24.08.2023. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Стева Ђурановића, председника већа, др Мирјане Поповић и Катарине Пецић Илић, чланова већа, са судским саветником Даницом Лекић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље АА из ..., ..., поднетој против туженог органа Жалбене комисије општине Власотинце, ради поништаја решења ЖК број: 24/20 од 26.11.2020. године, у правној ствари оцењивања службеника у органима, службама и организацијама аутономне покрајине и јединица локалне самоуправе и градске општине, у нејавној седници већа одржаној дана 24.08.2023. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Жалбене комисије општине Власотинце, број 24/20 од 26.11.2020. године и предмет враћа надлежном органу на поновно одлучивање.

II **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** тужени орган Жалбена комисије општине Власотинце, да тужиљи АА из ..., ..., надокнади трошкове управног спора у износу од 390,00 динара у року од 15 дана од пријема пресуде, са законском затезном каматом почев од истека рока за добровољно испуњење обавезе па до исплате.

Образложење

Оспореним решењем одбија се, као неоснована, жалба тужиље, изјављена на решење Општинске управе општине Власотинце 01 број: 117-4-3/2020 од 13.10.2020. године којим је одбачена, као недозвољена, жалба тужиље изјављена дана 26.08.2020. године, због ћутања управе.

У тужби поднетој Управном суду дана 18.12.2020. године, тужиља оспорава законитост решења туженог органа (очигледном омашком уместо дана 26.11.2020. године као датума доношења побијаног решења, у петитуму тужбе је наведен датум 09.10.2020. године). Наводећи хронологију поступка који је претходио доношењу оспореног решења, тужиља сматра да је жалба од 26.08.2020. године, изјављена због ћутања управе била основана, будући да решење није донето у законом одређеном року. У тужби такође наводи да је у поступку оцењивања било неправилности, да тужени орган није ценио разлоге наведене у жалби, као и да је пропустио да одлучио о трошковима управног поступка. Истиче да се интерес за поношење жалбе огледа у чињеници да је другостепени орган поништио решење о

оцењивању за период од 01.01.2019. године до 31.01.2019. године, због чега није оцењена за наведену годину. Предлаже да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и предмет врати надлежном органу на поновно одлучивање или да на основу приложених доказа пресудом непосредно реши предметну управну ствар. Захтев за надокнаду трошкова поступка на име састава тужбе опредељен је у износу од 16.500,00 динара, увећан за трошкове судске таксе на тужбу по одмерању суда, све са законском затезном каматом од дана пресуђења.

Тужени орган је у одговору оспорио тужбу у целости, остајући у свему при разлозима датим у образложењу побијаног решења. Предложио је да суд тужбу одбије.

Управни суд је у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, па је испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. истог закона, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из списка предмета и разлога наведених у образложењу оспореног решења произлази да је решењем Општинске управе општине Власотинце 01 број 117-4-14/2020 од 28.02.2020. године, тужили, службенику Општинске управе при Одељењу за буџет, финансије, привреду и друштвене делатности, распоређеној на радном месту "вођење јавних инвестиција", које је разврстано у звање саветник, за период оцењивања од 01.01.2019. године до 31.12.2019. године, одређена оцена "истиче се" - 4,00. Решавајући по жалби тужиле изјављеној на решење првостепеног органа од 28.02.2020. године, Жалбена комисија општине Власотинце је решењем ЖК бр. 8/20 од 23.07.2020. године, усвојила жалбу, поништила решење Општинске управе општине Власотинце 01 број 117-4-14/2020 од 28.02.2020. године и предмет вратила првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање. Тужилца је 26.08.2020. године, изјавила жалбу туженом органу због непоступања првостепеног органа у законом одређеном року (недоношења одлуке у извршењу решења другостепеног органа од 28.02.2020. године). У поступку по изјављеној жалби Жалбена комисија општине Власотинце је, налазећи да у конкретном случају не постоји оправдани разлог за недоношење решења, донела закључак ЖК број 13/20 од 28.09.2020. године, којим је наложила првостепеном органу да у року од 15 дана од достављања закључка одлучи о жалби од 26.08.2020. године и изда решење у предметној правној ствари, као и да о начину поступања обавести другостепени орган. Поступајући по наведеном закључку од 28.09.2020. године, првостепени орган је донео решење којим је одбацио жалбу изјављену због ћутања управе на основу члана 162. став 1. Закона о општем управном поступку, са образложењем да тужилца нема правни интерес за изјављивање жалбе јер решењем о оцењивању није повређен закон на штету тужиле.

Решавајући у поступку по жалби, тужени орган је, понављајући разлоге садржане у образложењу ожалбеног решења, донео оспорено решење применом одредбе члана 170. став 1. Закона о општем управном поступку, налазећи да је првостепени орган правилно спровео поступак и да је првостепено решење правилно и законито.

По оцени Управног суда, одлука туженог органа није правилна ни законита.

Чланом 173. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС", бр. 18/2016, 95/2018) прописано је да кад првостепени орган није издао решење у законом одређеном року, другостепени орган захтева да му првостепени орган саопшти зашто благовремено није издао решење. Ако другостепени орган нађе да првостепени орган није издао решење у законом одређеном року из оправданог разлога, продужава рок за издавање решења за онолико колико је трајао оправдани разлог, а најдуже за 30 дана (став 1). Ако другостепени орган нађе да не постоји оправдани разлог због кога решење није издато у законом одређеном року, он сам одлучује о управној ствари или налаже првостепеном органу да изда решење у року не дужем од 15 дана (став 2). Ако првостепени орган поново не изда решење у року који је одредио другостепени орган, он сам одлучује о управној ствари (став 3).

Из цитиране законске одредбе, произлази да о жалби која је изјављена због тога што првостепени орган није издао решење у року, овлашћен да поступа другостепени орган, коме се сагласно одредби члана 161. став 1. Закона о општем управном поступку наведена жалба и подноси. Уколико су испуњене процесне претпоставке, другостепени орган процењује оправданост разлога због којих првостепени орган није донео решење у року и у зависности од тога предузима радње да ту управну ствар сам реши или пак оставља првостепеном органу рок за доношење решења од најдуже 15 дана. Имајући у виду изнето, суд налази да првостепени орган није био овлашћен да у конкретном случају испитује испуњеност процесних претпоставки за поступање по жалби тужиле од 26.08.2020. године, нити да о истој одлучује. Наведено овлашћење не произлази ни из одредбе члана 162. став 1. Закона о општем управном поступку, на коју се првостепени орган позвао приликом решавања, будући да иста прописује претходна овлашћења и обавезе првостепеног органа у погледу жалбе која је изјављена против решења, а што у предметној правној ствари није случај. Са друге стране, иако дужан, првостепени орган није поступио у извршењу решења Жалбене комисије Владе ЖК број 8/20 од 23.07.2020. године као и закључку другостепеног органа од 28.09.2020. године и у остављеном року издао ново решење о оцењивању тужиле за 2019. годину. Имајући у виду да наведене битне недостатке првостепеног поступка тужени орган није отклонио у поступку по жалби, то је по оцени суда тужени орган и сам повредио закон на штету тужиле.

Суд је ценио захтев тужиле да пресудом реши управну ствар, али налази да је, с обзиром на разлоге са којих је тужбу уважио и правну природу предмета спора, економичније и целисходније да учињене повреде правила поступка отклони надлежни орган у поновном поступку одлучивања.

Са наведеног, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиле, суд је одлучио као у ставу првом диспозитива ове пресуде, применом одредаба чланова 40. став 2. и 42. став 1. Закона о управним споровима, а тужени орган ће у поновном поступку донети ново, на закону засновано решење, придржавајући се примедби суда, у смислу одредбе члана 69. став 2. истог закона.

Одлучујући о захтеву тужиле за накнаду трошковима управног спора, суд је, на основу чланова 66. и 67. Закона о управним споровима, чланова 150. 153. и 163. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” број 72/11 ... 10/23), који се примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, донео одлуку као у ставу другом диспозитива пресуде и тужилји која је успела у спору, досудио трошкове поступка на име судске таксе на тужбу у износу од 390,00 динара, на који износ је, сагласно одредбама чл. 277. став 1, 278. и 324. Закона о облигационим односима (“Службени лист СФРЈ” бр. 29/78...57/89 “Службени лист СРЈ” бр. 31/93...44/99 и “Службени гласник РС” бр. 18/20), досуђена законска затезна камата у складу са одредбом члана 3. Закона о затезној камати (“Службени гласник РС” бр. 119/12) почев од дана истека рока за добровољно испуњење обавезе, који у овом случају износи 15 дана од дана пријема решења од стране туженог органа до исплате. Суд тужилји није досудио трошкове за састав тужбе у износу од 16.500,00 динара, имајући у виду да у управном спору није заступана од стране пуномоћника из реда адвоката или другог лица коме закон признаје право на награду.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 24.08.2023. године, II-9 У 25036/20

Записничар
Даница Лекић,с.р.

Председник већа-судија
Стево Ђурановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МН